

{Trojice – interpretace}¹

Jílovice,² 25. 7. 59

Božskou trojici by bylo možno civilně interpretovat snad i takto: Bůh otec³ = nadsvětý princip Pravdy; Bůh syn⁴ = inkarnovaná Pravda (v celé kosmické šíři); Bůh – Duch svatý = princip přímého působení Pravdy na lidskou subjektivitu bez subjektivního prostředkování. Tu pak je problém, zda ani na úrovni theologické, ani na úrovni (platformě) filosofické není třeba ostře tuto třetí „osobu“ odmítnout.

(Jílovice, 25. 7. 1959; 590725–1.)⁵

¹ Jde o poznámky k blíže neurčenému textu P. Teilharda de Chardin (nedatované, ovšem pocházející patrně z 12. 5. 1959, stejně jako předchozí záznam v tomtéž poznámkovém sešitě). – Pozn. red.

² Jde o první záznam z rukopisně vedeného sešitu poznámek (bez dalšího označení), na něž navazují další poznámky z 27. 7., 31. 7. (pravděpodobně) a 2. 8. 1959. – Pozn. red.

³ Jde o Jílovice u Kláštera nad Dědinou, v němž v r. 1957–1963 působil jako vikář a farář Hejdánkův přítel Jan Šimsa. – Pozn. red.

⁴ V pozdějším přepise do elektronické podoby: „Bůh-Otec“. – Pozn. red.

⁵ V pozdějším přepise do elektronické podoby: „Bůh-Syn“. – Pozn. red.